

Martin Št'áva:

Ve své praktické bakalářské práci nazvané „Abstraktní obraz,, přistupuji k obrazu formálně. V obraze mě zajímá nahodilost, počáteční horror vacui, když se postavím před čisté plátno a nemám nikdy úplně jasnou představu, jak to dopadne. Nejsem si úplně jistý jestli je dobré se k tomu přiznat. Jeli to ale tak, proč to ne? Prezentuji obrazy, které vznikaly v sérii. Do některých starších jsem znova zasahoval, do jiných ne. Zajímá mne barva. Celkové vyznění obrazu. Chci ve svých obrazech cítit určitou dynamiku. Přestože osobně mám dojem, že by většina z nich mohla být prezentována samostatně, byly od počátku zamýšlené jako série, vznikaly víceméně analogicky, po sobě. Zajímají mne v nich stejná témata, zmíněná barevnost, dynamika, naznačení určitého prostoru, ale především celkové vyznění. Moje osobní estetika. K mým nejoblíbenějším malířům patří Martin Kippenberger, Mark Tobey, Sam Francis, Kristin Baker, Aaron Wexler nebo Mark Bradford. Líbí se mi vizuálně silné a expresivní díla a to se také snažím dostat do svých obrazů.

Posudek vedoucího práce
Prof. akad. mal. Martin Mainer
Student: BcA. Martin Št'áva
Abstraktní obraz.

Série deseti velkých obrazů je završením Št'ávova celého 4letého malířského snažení a směřování, kdy od 1. ročníku se projevoval jako výrazný kolorista a malíř barevné exprese... nikdy nezapřel chacharství našeho rodného „slizska“ a transformuje ho do jednoduché malby a skvělého kuchařského umění... používá základních barev a jejich dynamického střídání, často v dominanci k modré, kterou ozvučuje třeba tony zelené a žluté... .. témata a reálné tvary mu vždy dobře sloužily jako věšák na barvy, jak se říká, a jeho snaha tedy přirozeně vedla k obrazu bez možnosti rozklíčování příběhu nebo literatury - tedy k tzv. abstraktnímu obrazu... název kterému všichni dobře rozumíme se však vztahuje jen právě k možnosti konceptuálního vnímání pomocí představ - tedy konceptům které umožňují vědomí si utvářet představu a zažívat ji třeba jako krásu... jinak na jeho obrazech nic abstraktního není - naopak jsou tam jasné, pevné, měřitelné, vážitelné, dotknutelné a nazvatelné a hlavně viditelné reálné tvary reálných barev a jejich interakcí... obrazy buduje v jakési malířské euforii způsobené klasickým horror vacui před čistým plátnem a intuitivní snahou po vybudování silné obrazové plochy, před kterou ani autor ani divák nemůže uplatnit běžný tématiko literární vjem a musí být odkázán na své schopnosti a naučenosti vidět krásu i estetiku právě v tzv. abstrakci... nic nového pod sluncem v moderním malířství a to je si Martin dobře vědom a s radostí tvoří svoji práci v daných mantinelech a pokouší se o holou hru barev a tvarů... na obrazech je vidět energii, mládí i nezkušenost, touhu se vypořádat s výzvou i škobrtání a energetickou nejasností, jak vlastně napnout ten luk, aby to bylo jak luk hvězd?... to vše se musí ještě cizelovat, musí se pracovat a věřit a vařit... jeho úsilí je značné a práce se v mezích jeho současných možností podařila... doufám že bude své dílo rozvíjet a docházet k hlubším a silnějším a nejsilnějším obrazům, které mu existence umožňuje k vytvoření... je třeba vařit každý den, až pak se kuchař naučí vše co potřebuje a dále je jen na jeho imaginaci a síle koření...
..práci hodnotím A ...doporučuji k magisterskému studiu...

V Brně dne 8. června 2010

Prof. akad. mal. Martin Mainer

